

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Crăciun Veaceslav în numele părții vătămate Dimitrenco Andrei și avocatul Lozovan Oleg în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

*Vier Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;*

*Vier Roman Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.09.2015 – 09.08.2017;
2. instanța de apel: 14.09.2017 – 21.11.2017;
3. instanța de recurs: 29.01.2018 – 20.03.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 09 august 2017, Vier Nicolai și Vier Roman au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată lui Vier Nicolai și Vier Roman pe un termen de probă de 3 ani, dacă nu vor săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Dimitricenco Andrei a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Vier Nicolae și Vier Roman în beneficiul lui Dimitricenco Andrei suma de 3363,33 lei în calitate de prejudiciu material, 3500 lei cheltuieli

pentru asistență juridică și suma de 20 000 lei ca despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat, iar în total suma de 26863,33 lei.

Cheltuielile judiciare în mărime de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico legale urmează a fi trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 26 iunie 2015 în jurul orei 21:00, Vier Nicolai aflându-se împreună cu fiul lui Vier Roman, pe una din străzile s. Hârjauca, r-nul Călărași având scopul cauzării vătămării corporale medii, l-au întâlnit pe Dimitricenco Andrei, în rezultatul relațiilor ostile Vier Nicolai i-a aplicat o lovitură cu mânerul unui cuțit din partea stângă a maxilarului, iar fiul său Vier Roman concomitent i-a aplicat o lovitură cu pumnul în partea dreaptă a maxilarului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 125D din 17.07.2015 - echimoze în regiunea capului și abdomenului, excoriații pe față și antebrățe, edeme ale țesuturilor moi, pe față și glezna stângă, fractură bilaterală a mandibulei, regiunea mentonieră stângă și procesului articular dreapta și se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Astfel prin acțiunile sale premeditate, cet. Vier Nicolae și Vier Roman, au comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă săvârșit de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Vier Roman și avocatul Tetelea Maria în numele inculpatului Vier Nicolai prin care s-a solicitat achitarea inculpaților iar acțiunea civilă să fie respinsă.

3.1. În motivarea apelului avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Vier Roman a invocat următoarele argumente:

- nu a fost stabilit faptul participării lui Vier Roman la aplicarea careva lovituri așa numitei părți vătămate Dimitricenco Andrei. Alte persoane ce ar confirma declarațiile părții vătămate nu sunt. Declarațiile lui Dimitricenco Andrei precum că el a fost bătut și de Roman Vier sunt depuse contra ultimului din motiv de răzbunare față de familia Vier;

- totalmente au fost ignorate și depozițiile depuse în timpul cercetării judecătorești de către martorii Melnic Seghei, Rotari Victor, Trifaniuc Alexandru, și anume conform declarațiilor martorului Melnic Serghei care este nașul de cununie al părții vătămate Dimitricenco Andrei potrivit cărora reiese că lui Dimitricenco Andrei nu îi era clar cine l-a bătut. Versiunea că a fost bătut de Vier Roman și Nicolae, ce nu corespunde adevărului, a apărut mai târziu, astfel se confirmă dorința de răzbunare a părții vătămate Dimitricenco

Andrei. Faptul că Vier Roman nu are nici o atribuție la leziunile depistate la Dimitricenco Andrei se confirmă și prin declarațiile martorilor Rotari Victor și Trifaniuc Alexandru care au fost împreună cu Vier Roman și tatăl acestuia, care au ajutat la tăiat lemne, și nu a văzut ca ultimii să părăsească gospodăria lui Rotari Victor mai devreme de orele 23.00;

- instanța de judecată l-a condamnat pe Roman Vier în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. e) CP, însă nu a stabilit cu certitudine ce acțiuni a săvârșit, adică de la cine s-au de la a cui lovitură s-a produs fractura bilaterală a mandibulei părții vătămate, faptul dat trebuia să fie delimitat, dar în realitate nu s-a făcut. De fapt, raportul de expertiză enumeră leziunile pe care le avea Dimitricenco Andrei, da nu și cine le-a cauzat, acest fapt trebuia stabilit și constatat de către instanța de judecată.

3.2. În motivarea apelului avocatul Tetelea Maria în numele inculpatului Vier Nicolai a invocat următoarele argumente:

- lipsa unui element obligatoriu explică inexistența componenței de infracțiune. Astfel instanța nu a combătut declarațiile tuturor participanților la această cauză penală, depuse în cadrul urmăririi penale, cu cele depuse în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, care este o procedură necesară în cazul dat. Conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă;

- instanța a apreciat critic declarațiile martorilor apărării care indică că întreaga seară de 26.05.2015 inculpații au fost cu ei până târziu la tăiat lemne, din motiv că toți au indicat unanim că anume la data de 26.06.2015 au tăiat lemne, și nu la oricare altă dată deși au trecut aproape 2 ani de zile, și nu au plecat nicăieri fapt care confirmă o anumită influență exterioară sau o pregătire întru depunerea declarațiilor analogice, ori datorită trecerii timpului, detaliile concrete de regulă se șterg din memorie fiind reținute doar fapte generale, mai ales că detaliile concrete (data exactă și orele concrete) sunt depuse de toți martorii exclusiv în favoarea inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, au fost admise apelurile declarate de către avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Vier Roman și avocatul Tetelea Maria în numele inculpatului Vier Nicolai, sentința casată parțial, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral, și pronunțată în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Acțiunea civilă, privind încasarea prejudiciului moral înaintată de partea civilă

Dimitricenco Andrei a fost admisă parțial și dispusă încasarea cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat de la Vier Nicolae suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei și de la Vier Roman suma de 5000 lei în beneficiul lui Dimitricenco Andrei.

În rest acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral a fost respinsă ca nefondată.

În rest prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații Vier Nicolai și Vier Roman au comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necătând la faptul, că inculpații nu și-au recunoscut vina, vinovăția acestora în comiterea infracțiunii s-a confirmat prin probe cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de instanța de apel, și anume: prin declarațiile părții vătămate Dimitrenco Andrei, declarațiile martorilor Dimitricenco Marina, Melnic Serghei, Copetinschi Ivan și Copetinschi Natalia; prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală prin care a fost recunoscut și anexat ca corp delict un maiou în care a fost îmbrăcat Dimitricenco Andrei în momentul în care a fost agresat fizic la data de 26 iunie 2015 în stradă s. Hârjauca, r-nul Călărași; prin procesele-verbale de confruntare dintre partea vătămată Dimitricenco Andrei și inculpații Vier Roman și Vier Nicolai conform cărora fiecare și-a menținut declarațiile date anterior; prin raportul de expertiză medico-legală nr. 125 D din 17 august 2015, conform căruia la Dimitricenco Andrei au fost depistate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Analizând fiecare probă enunțată în parte, și toate în cumul, s-a constatat, că lipsește careva temei de a nu crede partea vătămată Dimitrenco Andrei, declarațiile căruia sunt neschimbate pe tot parcursul urmăririi penale, judecării cauzei, fiind confirmate prin concluziile expertizei medico-legale, indirect prin declarațiile martorilor, care au confirmat că cunosc din spusele părții vătămate că inculpatul Vier Nicolai cu feciorul său l-au bătut. Or, careva probe contrare, ce ar pune la îndoială declarațiile părții vătămate și ar confirma declarațiile inculpaților, la caz lipsesc.

S-a reținut, că Dimitricenco Andrei a dat declarații consecvente pe tot parcursului

procesului indicând în toate audierile din 28.06.2015 (f.d. 10), apoi la 21.07.2015 (f.d. 21) cât și în judecată, de asemenea ultimul imediat după incident în aceeași seară a comunicat soției, părinților, nașului etc., că a fost maltratată anume de către Vier Nicolai și Roman, iar declarațiile martorilor acuzării coroborează cu declarațiile părții vătămate, astfel vina inculpaților fiind dovedită pe deplin în ședința de judecată prin probele administrate, fiind completat și de raportul de expertiză medico - legală nr. 125 D din 17 august 2015.

Instanța de apel a respins ca nefondate, argumentele apelantului în interesele inculpaților precum, că "instanța de fond a dat apreciere eronată declarațiilor martorilor Melnic Seghei, Rotari Victor, Trifaniuc Alexandru, și anume conform declarațiilor martorului Melnic Serghei care este nașul de cununie al părții vătămate Dimitricenco Andrei potrivit căreia reiese că lui Dimitricenco Andrei nu îi era clar cine l-a bătut. Versiunea că a fost bătut de Vier Roman și Nicolae, ce nu corespunde adevărului, a apărut mai târziu, astfel se confirmă dorința de răzbunare a părții vătămate Dimitricenco Andrei. Faptul că Vier Roman nu are nici o atribuție la leziunile depistate la Dimitricenco Andrei se confirmă și prin declarațiile martorilor Rotari Victor și Trifaniuc Alexandru care a fost împreună cu Vier Roman și tatăl acestuia, care au ajutat la tăiat lemn, și nu a văzut ca ultimii să părăsească gospodăria lui Rotari Victor mai devreme de orele 23.00".

Or, s-a reținut, ca fondata aprecierea critică a declarațiilor martorilor apărării care au indicat că pe data de 26.05.2015, atât Vier Nicolai, cât și Vier Roman au fost întreaga seară cu ei până târziu la tăiat lemne, din motiv că toți au indicat unanim că anume data de 26.06.2015 au tăiat lemne, și nu la oricare altă dată deși au trecut aproape 2 ani de zile, respectiv toți relatează fără vreo doză de îndoială sau probabilitate că Vier Nicolai și Roman au fost cu ei de la ora 16-17 până la ora 23:00 și nu au plecat nicăriei, fapt care confirmă o anumită influență exterioară sau o pregătire întru depunerea declarațiilor analogice, ori datorită trecerii timpului, detaliile concrete de regulă se șterg din memorie fiind reținute doar fapte generale, mai ales că detaliile concrete (data exactă și orele concrete), sânt depuse de toți martorii exclusiv în favoarea inculpaților.

Astfel, instanța de apel a reținut ca veridice, concludente și pertinente declarațiile părții vătămate, or acestea au fost confirmate indirect și de către martorii audiați, care au confirmat că între partea vătămată și inculpatul Vier Nicolai au apărut relații ostile, pe motiv, că ultimul o acosta pe soția părții vătămate, ulterior când a ars vagonul de pe malul iazului, ce aparținea inculpatului, acesta o bănuia pe partea vătămată, precum că l-ar fi incendiat special.

Instanța de apel a atestat că prezența în acțiunile inculpaților, atât a elementelor care

caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, s-a constatat că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpaților, inclusiv vinovăția acestora, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus dovedesc în întregime vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a atestat, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu racordate între ele, pe deplin dovedesc vinovăția acestora în fapta imputată.

La fel, a fost respins și argumentul avocatului precum că, ordonanța de punere sub învinuire a lui Vier Nicolai și Roman din 05.09.2017, cât și informația scrisă privind drepturile și obligațiile învinuitului au fost aduse la cunoștință fără participarea translatorului. Or, s-a constatat că interpretul a participat la înmânarea învinuirii și le-a tradus inculpaților conținutul acestora acte or, acest fapt se confirmă prin procesul verbal de audiere a învinuitului din aceeași zi de 05.09.2017 (f.d. 74, 81), din care a rezultat că învinuiții au făcut cunoștință cu ordonanța în prezența avocatului cât și a translatorului, iar careva obiecții nu au fost invocate de către aceștia precum că li s-ar fi încălcat dreptul la interpret.

Mai mult ca atât, în ședința de judecată din 15.10.2015 (f. d. 108 verso) când a fost expusă învinuirea de către acuzare, inculpații au declarat că învinuirea le este clară, vina nu o recunosc, n-au invocat că le-a fost încălcat dreptul la interpret și nu le este clară învinuirea, astfel că careva temeiuri de a declara nulitatea actelor procedurale nu sunt.

În ce privește argumentul avocatului Diaconov Vladimir, precum că nu a fost stabilit faptul participării lui Vier Roman la aplicarea careva lovituri așa numitei părții vătămate Dimitricenco Andrei nu a putut fi reținut și că alte persoane ce ar confirma declarațiile părții vătămate nu sunt. Or, "potrivit declarațiilor părții vătămate Dimitrenco Andrei direct a indicat că anume Vier Roman l-a lovit cu pumnul în regiunea feței.

Martorul, Dimitricenco Marina a declarat, că soțul ei a venit acasă plin de sânge, bătut și i-a comunicat că a fost bătut de Vier Nicolai și Vier Roman, iar motivul bătăii a fost că ei cred că soțul ei a dat foc la vagonul de pe malul iazului a lui Vier Nicolai.

Martorul Copetinschi Natalia a declarat că ginerele ei când a coborât din mașină era

plin de sânge și i-a comunicat că a fost bătut de „Curca” care este porecla lui Vier Nicolai și fiul său.

Martorul Caraman Iacov care a declarat că după externare, Dimitricenco Andrei i-a spus că a fost bătut de Vier Nicolai, iar din sat a auzit vorbe că a fost bătut și de Vier Roman.

Astfel, că totalitatea probelor administrate la UP și cercetate în cadrul ședinței de judecată dovedesc în întregime vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor care au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, fiind confirmate și prin probe scrise, raportul de expertiză medico-legală nr. 125 D din 17 august 2015 potrivit căruia la Dimitricenco Andrei au fost depistate - echimoze în regiunea capului și abdomenului, excoriații pe față și antebrate, edeme ale țesuturilor moi pe față și glezna stângă, fractura bilaterală a mandibulei (regiunea mentonieră stângă și procesului articular dreapta) produse prin acțiunea obiectului sau obiectelor dur(e) contondent(e), care se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, și care în cumul dovedesc învinuirea adusă inculpaților de comiterea infracțiunii comise.

Privind cererea avocatului Lozan Oleg prin care a solicitat declararea nulității probelor, instanța de apel a reținut, că cererea de declarare a nulității actelor procesuale din cadrul urmăririi penale au fost invocată, doar în instanța de apel de către avocatul, în interesele inculpaților, ultimii, fiind asistați de către avocații aleși, la urmărirea penală și în instanța de fond, n-au invocat careva încălcări procesuale, totodată, potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia, luând cunoștință de materialele urmăririi penale învinuitul și apărătorul nu au făcut careva obiecții asupra acestora.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondate cerințele avocatului Oleg Lozan privind declararea nulității probelor solicitate, acestea fiind lipsite de suport legal și probator, or, din materialele cauzei rezultă, că inculpații, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de fond au beneficiat de serviciile avocatului și interpretului.

La fel, nu a putut fi reținut nici argumentul apărării precum că nu au fost stabilite acțiunile lui Vier Roman și că nu este clar potrivit raportului de expertiză cine le-a cauzat. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate s-a atestat că Vier Nicolai și l-a lovit cu coada cuțitului în partea stângă a feței, iar Vier Roman l-a lovit cu pumnul în regiunea feței. Și-a pierdut echilibrul și a căzut jos, inculpații l-au tras în niște spini și i-au aplicat multiple lovituri peste corp inclusiv și peste cap, Vier Nicolai l-a lovit cu coada cuțitului peste cap spunându-i că o să-l omoare, iar potrivit raportului de expertiză nr. 125D din 17. 08.2015 se

atestă că „se exclude formarea leziunilor depistate la partea vătămată în urma căderii de la înălțimea propriului corp, numai unele din ele ar fi putu fi produse în urma căderii după cum a și declarat partea vătămată că în urma loviturilor și-a pierdut echilibrul și a căzut jos, probe ce coroborează între ele și direct indică asupra faptului că Vier Roman i-a aplicat lovituri părții vătămate.

În ce privește apelul depus de către avocatul Tetelea Maria în numele inculpatului Vier Nicolai la fel a fost respins ca fiind nefondat, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu au putut fi reținute, iar hotărârea instanței de fond corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

În astfel de circumstanțe, au fost respinse ca fiind neîntemeiate, argumentele invocate de apărători în apelurile declarate, privind achitarea inculpaților de comiterea infracțiunii încriminate, sentința fiind una legală și întemeiată privind recunoașterea ca vinovați a inculpaților de comiterea infracțiunii comise, pedeapsa stabilită fiind una echitabilă, în raport cu cele comise, atitudinea și personalitatea fiecăruia din inculpați.

Instanța de apel a considerat eronate concluziile instanței de fond privind soluționarea acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral, în beneficiul părții vătămate din contul inculpaților, în mod solidar, a sumei de 20000 (douăzeci mii) lei, or, conform legislației în vigoare prejudiciul moral urmează a fi încasat de la fiecare inculpat în parte, ținând cont de rolul fiecăruia la comiterea infracțiunii, iar solidar poate fi încasat doar prejudiciul material.

Potrivit materialelor cauzei a rezultat, că în urma acțiunilor violente ale inculpaților părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii care i-au provocat suferințe fizice și psihice, de care sunt responsabili inculpații.

Pentru încasarea prejudiciului moral s-a reținut, că partea vătămată a fost maltrată de inculpați, care i-au provocat o stare de insecuritate, înjosire, stres, mai mult, vătămarile corporale pe față, ceia ce i-a afectat aspectul estetic, totodată au fost urmate și de un tratament îndelungat, ținând cont de gradul de vinovăție și rolul și comportamentul fiecăruia, de suferințele psihice suportate de partea vătămată, de personalitatea fiecărui inculpat, considerând necesar de a încasa cu titlu de prejudiciu moral de la Vier Nicolai suma de 15000 lei, iar de la Vier Roman suma de 5000 lei, sume care sunt echitabile, în raport cu cele comise, cu suferințele psihice a părții vătămate în legătură cu infracțiunea comisă, considerând suma solicitată de 30 000 lei una exagerată, ținând cont că a fost admisă și acțiunea acestuia privind încasarea prejudiciului material și cheltuielile pentru asistență juridică. În rest acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral a fost respinsă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Crăciun V. în numele părții vătămate Dimitricenco A., prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, invocând că instanța de apel nu sa expus referitor la sumele de bani de 3363,33 lei în calitate de prejudiciu material care au fost cheltueli de tratament pentru partea civilă Dimitricenco Andrei, fiind dovedită legătura directă de cauzalitate a prejudicelui sănătății și respectiv suma de 3500 lei cheltueli pentru asistență juridică, care la fel a fost prezentat bonul de plată în original, și respectiv dovedită că complexitatea cauzei penale date nu a fost una ușoară și examinată într-o zi, aceasta denotă faptul implicării în autonomia profesiei de avocat și în relațiile client avocat.

5.2. Avocatul inculpaților, Lozan O., prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri de achitare a lui Vier Roman și Vier Nicolae.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- instanța de apel, la soluționarea chestiunii privind nulitatea actelor procesuale din cadrul urmăririi penale, nu a luat în considerație și nu a aplicat prevederile legale, ci și-a întemeiat soluția pe careva argumente abstracte, declarative și formale, ce nu se conțin în careva norme legale, or faptul că inculpații au fost asistați de către apărători aleși la faza urmăririi penale și în instanța de fond, care nu au făcut careva obiecții și care nu au invocat acest fapt, nu exclude dreptul unui alt apărător ales ulterior depunerii apelurilor să solicite nulitatea actelor în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, or instanța de apel judecă fondul cauzei, cu examinarea probelor și audierea martorilor, iar nulitatea actului emis cu încălcarea dreptului la interpret, conform art. 251 Cod de procedură penală, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se i-a în considerare de instanță, inclusiv din oficiu;

- mai mult, argumentul instanței de apel precum că inculpații, în cadrul urmăririi penale au beneficiat de serviciile interpretului nu și-a găsit existența, or conform materialelor cauzei, inculpații au fost asigurați cu interpret doar la audierea acestora în calitate de bănuțit, în rest, toate actele procesuale de urmărire penală au fost întocmite și emise fără asigurarea persoanelor cu interpret. Necesitatea unui interpret pentru inculpați rezultă din faptul subliniat mai sus și din faptul că ședințele de judecată au avut loc cu participarea interpretului (a se vedea f.d. 202 - audierea inculpaților în ședința din 26.06.2017), iar sentința a fost tradusă în limba rusă. La fel, prezența apărătorului nu exclude obligativitatea organului de urmărire penală de a invita interpretul, or avocatul nu efectuează pentru clientul său interpretarea în limba rusă;

- instanța de judecată în motivarea sentinței în mod stupid și total deplasat a stabilit că

martorii, deși au trecut aproape 2 ani de zile, relatează date exacte, ori datorită trecerii timpului detaliile concrete de regulă se șterg din memorie, fiind reținute doar fapte generale. Menționăm că, martorii respectivi au fost audiați sub jurământ, peste un an de la comiterea presupusei fapte și avertizați de răspundere penală pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase. Mai mult, au avut loc careva evenimente în ziua respectivă, care după natura lor, s-au întipărit în memorie - a avut loc incediul și au lucrat împreună cu inculpații la tăiat lemne;

- instanța de apel, a menținut neîntemeiat sentința din 09.08.2017, deși aceasta, pe lângă faptul că nu este fondată, a mai și fost emisă cu încălcarea principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale și a condițiilor de formă a acesteia, or instanța de fond, în partea descriptivă și dispozitivă a sentinței nu a individualizat presupusele fapte ale fiecărui inculpat în parte, toate probele și declarațiile martorilor au fost analizate la general pentru ambii inculpați, până și gradul de vinovăție al inculpaților a fost stabilit general pentru ambii. În partea dispozitivă, instanța a stabilit vinovăția, pedeapsa și suspendarea condiționată a acesteia iarăși fără a face individualizarea.

Mai mult, deși a dispus suspendarea condiționată a pedepsei pentru inculpați, instanța a stabilit tipul penitenciarului și a utilizat sintagma "termen de probă" și nu "perioadă de probațiune", deși sintagma "termen de probă" a fost substituită cu sintagma "perioadă de probațiune" prin Legea Nr. 138 din 03.12.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul inculpaților, Lozan O., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe procurorul și avocatul părții vătămate, Crăciun V., prin care au manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpaților.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Referitor la recursul declarat de avocatul părții vătămate, Crăciun V.,

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocatul părții vătămate se constată că acesta intervine cu solicitarea de a fi casată decizia instanței de apel, deoarece nu este de acord cu soluția adoptată în latura civilă. În fapt, recurentul critică decizia instanței de apel din motiv că aceasta nu s-a expus referitor la sumele de bani de 3363,33 lei în calitate de prejudiciu material și 3500 lei cheltueli pentru asistență juridică.

Verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile, Colegiul penal reține că decizia instanței de apel este corectă, legală și întemeiată, iar criticele avansate în această parte, sunt vădit nefondate.

Or, în motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat „... *considerând necesar de a încasa cu titlu de prejudiciu moral de la Vier Nicolai suma de 15000 lei, iar de la Vier Roman suma de 5000 lei, sume care sunt echitabile, în raport cu cele comise, cu suferințele psihice a părții vătămate în legătură cu infracțiunea comisă, considerând suma solicitată de 30 000 lei una exagerată, **ținând cont că a fost admisă și acțiunea acestuia privind încasarea prejudiciului material și cheltuielile pentru asistență juridică**”.*

Referitor la recursul declarat de avocatul inculpaților, Lozan O.,

Din conținutul recursului ordinar declarat de apărătorul inculpaților se constată că acesta, face referire la temeiurile de casare din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vier N. și Vier R. să fie achitați.

Concomitent, în conținutul cererii de recurs avocatul consemnează doar circumstanțe factologice, pe care le descrie în detaliu, evidențiind că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat pe caz, iar referitor la criticele aduse deciziei instanței de apel, acestea, în esență, constituie un „*apel deghezat*”, care se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării în privința lui Vier N. și Vier R.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este

contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la pretinsele erori de drept prevăzute de pct. 6) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât autorul cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecării.

Verificând materialele dosarului, Colegiul penal constată că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care Vier N și Vier R. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare fiecare, iar în baza art. 90 Cod penal fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei. În opinia Colegiului penal soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeiuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Or, decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 din CEDO.

În acest context, Colegiul nu poate susține argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să verifice probatoriul administrat, întrucât reieșind din decizia contestată se învederează că aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate formulate la alegațiile ambilor apelanți.

Din alt punct de vedere, invocând prevederile din art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, Colegiul remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțele de fond, iar descrierea lor amănunțită în cererea de recurs, precum și criticele semnalate în legătură cu pretinsa interpretare eronată a acestora nu este obiect de cercetare la etapa dată a procedurilor.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Totodată, referitor la alegațiile părții apărării precum că, „... deși a dispus suspendarea condiționată a pedepsei pentru inculpați, instanța a stabilit tipul penitenciarului și a utilizat sintagma ”termen de probă” și nu ”perioadă de probațiune”, deși sintagma ”termen de probă” a fost substituită cu sintagma ”perioadă de probațiune” prin Legea Nr. 138 din 03.12.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, Colegiul penal ține să menționeze că cele invocate constituie o eroare gramaticală și nu temei de a interveni în decizia instanței de apel, care în esență nu modifică modalitatea de executare a pedepsei.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Lozan O. nu și-au găsit confirmarea.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Crăciun Veaceslav în numele părții vătămate Dimitrenco Andrei și avocatul Lozovan Oleg în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe *Vier Nicolae Xxxxx* și *Vier Roman Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 aprilie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana